

V. LEAHU,
G. TROHANI,
C. BUZDUGAN,
A. ULANICI,
I. CHICIDEANU,
D. DRĂGUȘ

RAPORT ASUPRA CERCETĂRILOR ARHEOLOGICE DIN ANUL 1978 ALE M.I.R.S.R. ÎN CADRUL ȘANTIERULUI NAȚIONAL TURNU MĂGURELE

În anul 1978 un colectiv de arheologi de la Muzeul de Istorie al R.S.R. a trecut la cercetarea sistematică, în teren, a zonei ce urmează a fi afectată de lucrările complexului hidroenergetic Turnu Măgurele — Nikopol, începute deja din luna aprilie a anului trecut.

Precedate de o amplă cercetare perieghetică desfășurată în două etape, în zona Traian-Seaca-Turnu Măgurele-Islaz-Corabia-Bechet, săpăturile arheologice de salvare s-au efectuat pe tronsoane, fiind atacate mai întâi obiectivele amenințate atît de lucrări, cît și de eroziunea naturală. Începute în luna iunie, săpăturile au fost executate în următoarele locuri:

1. *Bechet*, jud. Dolj.

În punctul „Ghețarie I.C.I.L.“, colectivul format din Augustin Ulanici, George Trohani și Dan Drăguș a cercetat în cursul lunii august un grind de nisip. În acest loc a fost identificat un strat de cultură remaniat conținând material arheologic (ceramică) aparținând perioadei de tranziție de la eneolitic la epoca bronzului, culturile Cernavodă III — Celei și Coțofeni. Nu au fost surprinse nici un fel de complexe de locuire.

Cu ocazia taluzării unui mal a fost descoperită o unealtă din silex, unifacială, caracteristică culturii de prund.

2. *Grojdibodu*, jud. Olt.

Îl ultima parte a lunii august 1978, George Trohani și Dan Drăguș au cercetat în punctul „I.A.S.“ urmele unei așezări neolitice,

aparținind unei faze târzii a culturii Criș, iar apoi în punctul „La Marinescu“, situat tot în extremitatea de est a localității Grojdibodu, o așezare Dridu, descoperind 10 locuințe din care au putut fi săpate 8.

Locuințele, de tip bordei, aveau un plan dreptunghiular cu dimensiuni de cca. 5×4 m, cu o podea de lut bătătorit. În locuința nr. 1 s-au descoperit un cuptor și o vatră cu gardină din pietre, în locuințele nr. 4 și 7 cîte un cuptor, iar în locuințele nr. 2 și 6 cîte două cuptoare. Toate cuptoarele cercetate erau săpate în pămîntul viu, avînd gura ce-va mai sus de cît nivelul podelelor de lut.

Ceramica descoperită în locuințe cuprinde vase borcan, lucrat la roată și decorate cu striuri și linii în val incizate.

Așezarea a fost datată pe baza materialului ceramic în secolele IX—X e.n.

În cursul săpăturilor a mai fost descoperit întîmplător, într-o prăbușitură a falezei, o statuie înfățișînd un leu, statuia ce va fi aparținut unui complex funerar roman din teritoriul sudic.

3. *Hotaru*, com. Grojdibodu, jud. Olt.

Săpăturile efectuate în luna octombrie au fost conduse de un colectiv format din C. Buzdugan și I. Chicideanu. A fost trasată o secțiune orientată NVN-SES, perpendiculară pe marginea falezei fostei bălți Potelu, în locul numit „Coasta lui Cuzma“. În cursul săpăturii au fost cercetate două locuințe semi-îngropate, de plan dreptunghiular, cu axul

lung orientat E—V. Datorită pantei naturale, latura de N a locuințelor a fost adîncită pînă la —0,40 m de la vechiul nivel de călcare, obținîndu-se astfel o podea orizontală. În interior cele două locuințe aveau cîte o vatră de formă ovală, așezate direct pe podea și avînd în jur pietre risipite. Podelele din lut bătătorit aveau o grosime de 2—3 cm.

Inventarul celor două locuințe se compune din fragmente ceramice de la vase lucrate la roata rapidă sau la cea înceată, din pastă cărămizie, brun-închisă sau cenușie. Forma cea mai frecventă este vasul borcan cu umăr rotunjit, ușor marcat, gît scund și marginea răsfrîntă și îngroșată la exterior. Decorul este constituit din striuri orizontale care acoperă întreg corpul vasului, sau, în benzi orizontale, dispuse pe umăr și întretăiate de linii în val. Au mai fost găsite și cîteva cioburi din pastă fină, de culoare cenușie cu decor din linii lustruite dispuse în rețea. În sfîrșit, semnalăm și un borcan fragmentar, din pastă fină, lucrat la roata rapidă, de culoare cărămizie, cu marginea dreaptă și ușor îngroșată la exterior.

În afara materialului ceramic, în cele două locuințe a mai fost găsită și o cantitate remarcabilă de oase de animale (bou, porc, oaie) precum și cochilii de scoici.

Pe baza materialului ceramic cele două locuințe au fost atribuite culturii Dridu și datate în sec. IX—X e.n.

La capătul de S al secțiunii, chiar în ruptura falezei au fost descoperite cîteva fragmente ceramice ce prin factura lor se plasează într-o vreme anterioară culturii Dridu. Este vorba mai întîi, de un fragment de vas cu corpul bombat, gît cilindric și marginea simplă, ușor evazată și cîteva cioburi de la o strachină cu marginea răsfrîntă. Ambele vase sînt nedecorate, dintr-o pastă fină de culoare brun-închisă cu un ușor luciu. Cele mai apropiate referințe le avem pentru aceste vase în ceramica de tip Susani-Vîrtop, cea ce ne face să le datăm în consecința la începutul Hallstattului timpuriu.

Tot în ruptura falezei au mai fost găsite alte două vase fragmentare, din care unul este decorat pe pîntece cu striuri făcute cu măturica, iar cel de-al doilea are un decor din linii incizate dispuse în rețea pe corp, iar pe umăr un șir de împunsături. Datăm aceste ultime descoperiri în perioada timpurie a epocii bronzului.

Cum stratigrafic nu a fost înregistrat decît nivelul de locuire aparținînd culturii Dridu, considerăm ca materialul din epoca bronzului și cel hallstattian provin din așezarea aflată mai sus pe pantă, de unde vor fi aluneecat antrenate de ape. Așezarea respectivă, identificată în cursul perieghzei în punctul „Măgura Cazacilor“, urmează a constitui obiectivul cercetărilor din 1979.